

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Victor Nazarenco,
reprezentat de avocata Maria Corolevski,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Nazarenco Victor împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație MAI Direcția Regională Nord, privind anularea actului administrative
individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrative favorabil,

împotriva deciziei din 16 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 3ra-67/26
NR. PIGD 2-25042126-01-3ra-28012026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Bălți, sediul Central, jud. E. Puiu
Instanța de apel: Curtea de Apel Nord, jud. E. Grumeza, N. Costăș, Sv. Ghercavii

01 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Victor Nazarenco, reprezentat de avocata Maria Corolevschi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 martie 2025, Nazarenco Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație MAI, Direcția Regională Nord, privind anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a menționat că, s-a născut la **** în or. ****, reg. ****, ****, cetățean al Federației Ruse, de naționalitate **** și de religie ****. A locuit în Ucraina, dar din cauza războiului, pentru a-și salva viața a fost impus în anul 2024 să caute refugiu în Republica Moldova.

3. La 24 iunie 2024, a solicitat azil pe teritoriul Republicii Moldova. Prin Decizia nr. 690/25/DAA din 06 martie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație Direcția regional Nord a respins cererea de azil, pe motiv că nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea unei forme de protecție conform Legii 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

4. A prezentat Direcției regionale Nord Serviciul azil și apatridie pașaportul național nr.732505799 eliberat la 22 aprilie 2014, valabil până la 02 aprilie 2024.

5. Cu referire la pașaportul expirat, reclamantul a indicat că, la 31 martie 2024, a venit din Ucraina în Republica Moldova din cauza războiului și având actele cu termenul expirat, a solicitat perfectarea actelor la ambasada Federației Ruse în Republica Moldova.

6. Reclamantul a menționat că scopul venirii sale în Republica Moldova a fost salvarea propriei vieți și obținerea protecției, nu perfectarea unui nou pașaport la Ambasada Federației Ruse în Republica Moldova, fiind calificate de comisie drept o aventură.

7. A susținut că intenționează să se întoarcă în Ucraina după încheierea războiului, în condițiile în care viața sa nu va mai fi amenințată, iar până atunci a solicitat acordarea protecției internaționale, sub forma recunoașterii statutului de refugiat.

8. Sub aspectul elementului subiectiv și al celui obiectiv, rezultă existența unei temeri bine întemeiate de persecuție, întemeiată pe unul dintre motivele

prevăzute de Convenția de la Geneva din 1951, respectiv opinia politică și a situației de război.

9. Reclamantul a opinat că, întrunește condițiile prevăzute de art.17 alin.(1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270 din 18 decembrie 2008.

10. A susținut că motivarea deciziei de respingere a cererii de azil este una formală și insuficientă. În opinia reclamantului, autoritatea publică nu a prezentat o argumentare adecvată privind excluderea sa de la recunoașterea statutului de refugiat, ceea ce conferă actului administrativ un caracter arbitrar.

11. Totodată, reclamantul a apreciat ca fiind nefondată și absurdă concluzia reținută în decizie, potrivit căreia, la o vârstă matură, și-ar fi părăsit domiciliul și țara de origine fără motive serioase, fiind motivat de dorința de aventură sau de a „vedea lumea”, în contextul situației de război existente în statul său de origine.

12. A mai indicat că în decizia emisă de pârât se menționează că pe teritoriul Federației Ruse nu s-ar desfășura în prezent un conflict armat internațional sau intern care să justifice aplicarea dispozițiilor legale relevante, că el nu ar fi fost constrâns să părăsească Federația Rusă și că situația din țara sa de origine nu ar genera un risc pentru viața sau securitatea sa în cazul revenirii. În acest context, a susținut că argumentele reținute de comisie echivalează, în esență, cu negarea existenței războiului dintre Federația Rusă și Ucraina.

13. Reclamantul, Victor Nazarenco, a solicitat anularea deciziei de nr.690/25/DAA din 06 martie 2025 și obligarea pârâtului să acorde statutul de refugiat

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 19 mai 2025 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Victor Nazarenco.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 29 mai 2025, Victor Nazarenco, reprezentat de avocata Maria Corolevski, a depus cerere de apel nemotivată, iar, la 17 septembrie 2025, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 19 mai 2025 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 16 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a respins cererea de apel depusă de Victor Nazarenco, reprezentat de avocata Maria Corolevski, și s-a menținut hotărârea din 19 mai 2025 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

17. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că Nazarenko Viktor s-a născut la **** în or. ****, reg. ****, ****, cetățean al ****, de naționalitate **** și de religie ****, pe teritoriul Federației Ruse a locuit în regiunea **** în orașul ****, motivul pentru solicitarea azilului în Republica Moldova a fost indicat: în opoziție cu Putin, opinia politică.

18. Cu referire la argumentul apelantului despre existența unei temeri bine întemeiate de persecuție din cauza opiniei politice și a situației de război, instanța de apel a menționat faptul că, a plecat din Federația Rusă, fără a avea careva limitări din partea autorităților, mai mult ca atât, în legătură cu expirarea termenului pașaportului eliberat în Federația Rusă, la 05 aprilie 2024, s-a adresat Ambasadei Federației Ruse din Republica Moldova pentru confirmarea cetățeniei în scopul perfectării noului pașaport. Deci, apelantul a plecat din Federația Rusă benevol, nefiind supus unor acțiuni represive din partea autorităților care i-ar pune în pericol viața.

19. Conform reglementărilor internaționale și naționale, statutul de refugiat sau cererea de azil trebuie să fie solicitată din motive legitime, respectiv, din cauza persecuțiilor sau a temerii temeinice de a fi persecutat în țara de origine. Dacă se dovedește că cererea de azil a fost depusă în scopuri administrative, pentru a obține doar un statut de legalizare pe teritoriul Republicii Moldova, aceasta poate fi considerată un abuz al procedurii de azil. Apelantul nu a prezentat dovezi că ar fi supus unor persecuții în Federația Rusă și că cererea sa ar fi fost motivată de temeri reale și temeinice.

20. Instanța de apel a stabilit că reclamantul/apelant a folosit procedura de azil ca un mijloc pentru a obține permisiunea de a rămâne în țară, fără a îndeplini condițiile legale pentru acordarea statutului de refugiat. Or, procedura de azil este destinată celor care fug de persecuție și care nu pot beneficia de protecție în țara de origine.

21. Instanța de apel a notat că Nazarenko Viktor nici în cadrul procedurii administrative de azil, nici la examinarea prezentei cauze în instanțele de judecată nu a prezentat dovezi plauzibile privind acțiunile de persecuție ale autorităților rusești în adresa lui, că autoritățile ruse cunoșteau opiniile lui și acestea ar fi dus la riscuri de persecuție.

22. Instanța de apel a reținut că reclamantul/apelantul a invocat existența unor convingeri politice diferite de cele promovate de guvernul Federației Ruse.

23. Totuși, instanța de apel a apreciat că simpla deținere a unor opinii politice divergente nu constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru acordarea statutului de refugiat. Potrivit acesteia, opiniile politice pot justifica acordarea protecției internaționale numai în măsura în care există dovezi credibile și suficiente că persoana este expusă unui risc real de persecuție ca urmare a exprimării sau manifestării acestor opinii.

24. Chiar dacă apelantul și-a exprimat dezacordul față de politica externă a Federației Ruse, inclusiv față de agresiunea militară împotriva Ucrainei, instanța de apel a constatat că nu au fost prezentate probe care să demonstreze existența unei situații concrete de discriminare, persecuție sau alte măsuri represive exercitate de autoritățile ruse împotriva sa din acest motiv.

25. Instanța de apel a reținut, de asemenea, că, pentru a se constata existența unei temeri bine întemeiate de persecuție pe motive politice, este necesară demonstrarea unei legături între convingerile politice invocate și activitatea efectiv desfășurată de solicitant. În cazul în care persoana pretinde că este politician, activist civic sau participant activ la viața publică, aceasta trebuie să prezinte dovezi relevante privind implicarea sa, cum ar fi documente care atestă apartenența la un partid politic ori la o organizație obștească, articole de presă, fotografii de la mitinguri, manifestații sau alte evenimente publice, precum și declarații sau rapoarte emise de autorități, organizații pentru apărarea drepturilor omului ori alte persoane publice referitoare la activitatea sa.

26. Instanța de apel a stabilit că, nu au fost prezentate astfel de probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca apelantul să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile dispozițiile art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 16 ianuarie 2026, prin intermediul oficiului poștal, Victor Nazarenco, reprezentat de avocata Maria Corolevschi, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 16 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord și a hotărârii din 19 mai 2025 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

SOLICITAREA RECURENTULUI

26. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, invocând că

decizia este arbitrară, care se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

27. Recurentul a mai menționat că statutul de refugiat a fost solicitat din motive legitime, din cauza războiului în Ucraina și temerii de a fi persecutat în Federația Rusă, întrucât a menționat în ședința de judecată, că a fost amenințat și preîntâmpinat în Federația Rusă. Totodată, a susținut că, ce dovezi ar putea să prezinte, când fuge de persecuțiile statului unde este cenzură și dreptul la libera exprimare nu există, evident că a fost nevoit să fugă de a nu fi arestat și închis la închisoare pe motive politice.

28. La 28 ianuarie 2026, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Victor Nazarenco, reprezentat de avocata Maria Corolevski, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

29. Prin referința din 03 martie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea recursului, ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

31. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

32. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

33. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei,

motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 22 decembrie 2025, decizia motivată din 16 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord a fost expediată, prin intermediul poștei electronice, reprezentantului recurentului, avocatei Maria Corolevschi, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d.160).

35. Astfel, cererea de recurs depusă de Victor Nazarenco, reprezentat de avocata Maria Corolevschi, la 16 ianuarie 2026, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel Nord ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

38. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

39. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Victor Nazarenco, reprezentat de avocata Maria Corolevschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Nord și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Nord, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

42. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

43. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Nord și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Nord, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

45. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului,

care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

46. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

47. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Victor Nazarenco, reprezentat de avocata Maria Corolevschi, împotriva deciziei din 16 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni

